

בית משיח

השבועון העולמי להפצת בשורת הגאולה

משרד ראשי

744 Eastern Parkway
Brooklyn, NY 11213-3409

טלפון: 778-8000 (718)

מזכיר: שלוחה 240

מנהל: שלוחה 244

עורך: שלוחה 224

מנויים: שלוחה 242

מודעות: שלוחה 241

חסידיים: איין משפחה: שלוחה 204

פקס: 778-0800 (718)

דואר אלקטרוני: beis@moshiach.net

ארץ הקודש

ת.ד. 582 כפר חב"ד 72915

טלפון: 9607-290 (03)

מזכירות: שלוחה 0

מנויים: שלוחה 2

מודעות: שלוחה 3

עריכה וחדשות: שלוחה 4

פקס: 9607-289 (03)

דואר אלקטרוני:

b_moshia@netvision.net.il

מחלקת מנויים:

b_mm@netvision.net.il

נוציא לאור

מרכז חב"ד העולמי לקבלת פני משיח

השתתפים בעריכה

מנחם מענדל הכהן הנדל

שלום יעקב חזן

עורך המהדורה האנגלית

ברוך מרקו

צלם הערכת

דב יצחקי

אין המערכת אחראית לתוכן המודעות

כל הזכויות שמורות

Copyright 2001 by Beis Moshiaich Inc

18 כך ינהל המשיח את בית המשפט
פרק נוסף מתוך ה'לקוטי דיבורים' לצד הגהות וכת"ק הרבי הרי"צ

22 כיצד התחיל המשיח את פעולותיו בעולם?
מקבץ של דוגמאות מדהימות שמדברות בעד עצמן...

32 שנת המאה – שלימות שבשלימות
משיאו המאלף של הרב שמואל בוטמן בהתוועדות המרכזית של יו"ד שבת ב"בית חיינו"

34 חיים של שליחות
סיפורים מרתקים מחיי השליחות של הרב יצחק מאיר ורעייתו לאה ליפשיץ

40 זעקת המלך המשיח על "שלימות הארץ"
הערות והארות על הספר "קראתי ואין עונה" – לקראת המהדורה השנייה של הספר

43 לקבל פני אורחים של מלך
רשמים מערב הצדעה חגיגי לטובת מפעלי החסד "אש"ל – הכנסת אורחים"

54 כסף נוטף בדם יהודים!
בימי כהונתה של ממשלת שרון נרצחו 178 יהודים ונפצעו יותר מ-1500!

מדורים קבועים

14 התוועדות חסידותית

5 דבר מלכות

46 השבת במשנת הרבי

10 לוח שבועי

48 יומנו של תמים ב-770

11 דבר המערכת

61 מהנעשה והנשמע

12 הפרשה החסידית

72 חסידיים . . איין משפחה

13 מאוצר המלך

בתי חב"ד יש"ע

מטה משיח שע"י אגו"ח באה"ק

איחוד בתי חב"ד - יש"ע

בנשיאות כ"ק אד"ש מה"מ

"וילחם מלחמות ה' וינצח"

שבת שכולה משיח וגאולה

הננו שמחים להזמין את הציבור הרחב
לשבת 'הקהל' מיוחדת, חדורה בענייני
משיח וגאולה - לחיזוק ההתיישבות
היהודית בכל חלקי ארץ הקודש
השבת תתקיים אי"ה בשבת פר' תצוה -
שבת זכור, י"א אדר (23.2.02)
בבית הארחה - מכון חלקת השדה
ביישוב אלון מורה

אורח השבת הרה"ח המשפיע

ר' ראובן דוניץ שליט"א

הרה"ח המשפיע

ר' לוי יצחק גינזבורג שליט"א

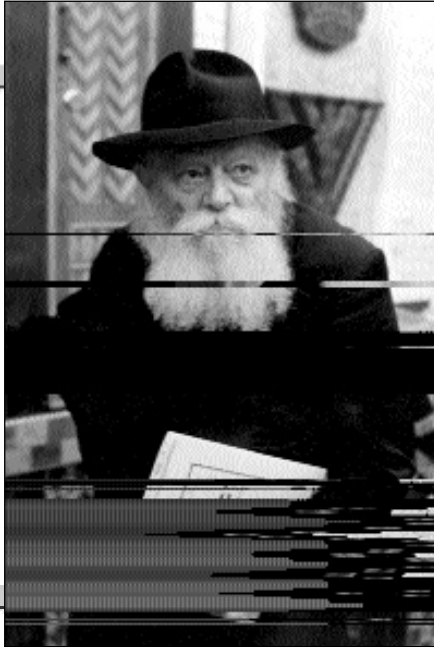
הרשמה מראש
חובה!

יציאה במרוכז מכפר חב"ד בשעה 14:00, באוטובוס ממוגן ואבטחה מלאה

פרטים נוספים בטל: 02-9971110, 02-9972770, 03-9607922

- יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד -

לע"נ הרב רחמים ב"ר יואב אנטיאן ע"ה

פעולותיו של משיח בעולם

כיון שבימים אלו מחליטים ומכריזים ראשי מדינות בעולם ע"ד צמצום וביטול כלי נשק וההוספה בהענינים הדרושים לקיום כלכלת המדינה והעולם כולו – תוכן היעוד „וכתתו חרבותם לאתים“, שבירת כלי המלחמה לעשות מהם כלים לעבודת האדמה, „ארץ ממנה יצא לחם“ – ה"ז סימן ברור על התחלת קיומו של יעוד זה בגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו • משיחת ש"פ משפטים תשנ"ב

נאוומו של נשיא מדינה זו לאומה כולה (באור ליום הרביעי, "קמי שבתא"⁴, התחלת ערב שבת זה⁵), שבו הודיע והכריז על פעולותיו בצמצום וביטול כלי נשק, וניצול הכספים (שלא ינתנו לרכישת כלי נשק) כדי להוסיף בעניני הכלכלה של בני המדינה – הכרזה שאושרה ע"י "בית הנבחרים", שבו נקבעים חוקי המדינה שיש להם תוקף ע"פ תורה ("דינא דמלכותא דינא"⁶).

ויש להתבונן בהלימוד וההוראה ממאורע זה, וגם בפרטי הענינים דהמאורע – מקומו וזמנו, כולל שייכותו לתוכנו של הזמן בתורה⁷, בפרשת השבוע⁸, כדלקמן.

ב. הלימוד וההוראה ממאורע זה הוא בענין כללי ועיקרי בעבודתם של בניי ("מעשינו ועבודתינו כל זמן משך הגלות"⁹) – "להביא לימות המשיח"¹⁰: מהיעודים דהגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו בשייכות

א. ידועי שכל המאורעות שבעולם הם בהשגחה פרטית, ויש בהם לימוד והוראה בעבודת האדם לקונו, ועאכו"כ בנוגע למאורעות כלליים ועיקריים הקשורים עם מדינות גדולות וחשובות (שבהם נמצא רוב מנין ורוב בנין דבניי בזמן הגלות²) בעלי השפעה ומנהיגות כל העולם כולו, שגם הלימוד וההוראה ממאורעות אלו הוא בענין כללי ועיקרי בעבודת האדם לקונו.

ועד"ז בנוגע להמאורעות דימים אלה: לכל לראש – המאורע שאירע בערב שבת זה³, שבו התאספו והתכנסו יחדיו ראשי מדינות גדולות וחשובות בעולם, ובראשם נשיאי שתי המעצמות הגדולות, והחליטו והכריזו על תקופה חדשה ביחסי מדינות העולם – ביטול מצב של מלחמות בין מדינות העולם, שיתבטא גם בצמצום וביטול כלי נשק, ועד לשלום ואחדות, שיתוף פעולה ועזרה הדדית בין מדינות העולם לטובת האנושות כולה. וקדם למאורע זה (בהשגחה פרטית)

1) ראה כש"ט הוספות סקי"ט ואילך. וש"נ.

2) וכתוצאה מזה נעשית גדולתן וחשיבותן של מדינות אלו – „כידוע שכל אומה ומלכות שישראל יבואו בהם בגלות הן מתעלים... ביותר מכל האומות והולכים ומתגדלים בהיות ישראל תחתם" (תו"ח לך לך צב, א. וראה מכילתא בשלח יד, ה).

3) ששייך ליום השבת, כמארז"ל (ע"ז ג, סע"א) „מי שטרח בערב שבת יאכל בשבת“. וראה לקמן הערה 23.

4) פסחים קו, סע"א.

5) כמוודגש גם בסיום וחותם שירו של יום ב"לכו

6) גיטין יו"ד, ב. וש"נ.

7) כיון שהתחלת כל הענינים הוא בתורה, כמארז"ל (זח"ב קסא, ריש ע"ב) „קב"ה אסתכל באורייתא וברא עלמא בר נש אשתדל באורייתא ומקיים עלמא“, ובפרט בחלק התורה השייך במיוחד לזמן זה, פרשת השבוע.

8) כתורת רבינו הוקן שצריכים „לחיות עם הזמן“, כלומר, לחיות עם תוכנו של הזמן בתורה, בפרשת השבוע („היום יום" ב' חשון. ובכ"מ).

9) תניא רפלי"ז.

10) ל' תו"ל – במשנה ספ"ק דברכות.

להנהגת אומות העולם – וכתתו חרבותם לאתים וחניתותיהם למזמרות לא ישא גוי אל גוי חרב ולא ילמדו עוד מלחמה¹¹.

ולהוסיף, שענין זה יהי ע"י פעולתו של מלך המשיח עצמו – כמ"ש בהתחלת הפסוק¹¹ "ושפט בין הגוים והוכיח לעמים רבים" ("השופט הוא מלך המשיח . . . שיהא אדון כל העמים, והוא יוכיח להם ויאמר למי שימצא בו העול ישר המעוות . . . ומפני זה לא תהי מלחמה בין עם לעם כי הוא ישלים ביניהם, ולא יצטרכו לכלי מלחמה, וכתתו אותם לעשות מהם כלי לעבודת האדמה¹²"), שכן, "באחרית הימים נכון יהי הר בית ה' גוי ונהרו אליו כל הגוים והלכו עמים רבים ואמרו לכו ונעלה אל הר ה' אל בית אלקי יעקב ויורנו מדרכיו ונלכה באורחותיו כי מציון תצא תורה ודבר ה' מירושלים¹³", "והמורה הוא מלך המשיח, ועליו נאמר ושפט¹²".

וכיון שבימים אלו מחליטים ומכריזים ראשי מדינות בעולם ע"ד צמצום וביטול כלי נשק וההוספה בהענינים הדרושים לקיום כלכלת המדינה והעולם כולו – תוכן היעוד "וכתתו חרבותם לאתים", שבירת כלי המלחמה לעשות מהם כלים לעבודת האדמה, "ארץ¹⁴ ממנה יצא לחם¹⁵" – ה"ז סימן ברור על התחלת קיומו של יעוד זה בגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו.

ליתר ביאור:

כיון שנמצאים ב"זמן השיא" ("די העכסטע צייט") של ביאת משיח צדקנו, "נהנה זה (מלך המשיח) בא¹⁶", רואים כבר (מעין והתחלת פעולתו של מלך המשיח על העמים, "ושפט בין הגוים והוכיח לעמים רבים וכתתו חרבותם לאתים וגו'") – ע"י שהקביה נותן בלב המלכים דאוה"ע ("לב מלכים ושרים ביד ה'¹⁷"), להחליט ולהכריז יחדיו ע"ד המעמד ומצב ד"וכתתו חרבותם לאתים".

וזהו הטעם שהחלטה והכרזה זו היתה

ולהעיר, שארגון חבר העמים למטרת אחדות ושלום בין העמים הוקם בחצי כדור התחתון לאחר ובסמיכות לבואו של נשיא דורנו לחצי כדור התחתון . . ונקבע מקום מושבה בעירו של נשיא דורנו, ועד לבניית הבנין המיוחד (בשנת תשי"א לערך) – שבה מודגש שהאחדות והשלום בין העמים היא כתוצאה מפעולתו של נשיא דורנו בביור העולם

בזמן זה דוקא – בגלל שייכותו המיוחדת להגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו בפועל ממש.

ג. ויש להוסיף, ששייכותו של המאורע להתחלת פעולתו של משיח צדקנו מודגשת גם בפרטי המאורע – המקום והזמן שבהם היתה החלטת והכרזת ראשי המדינות על המעמד ומצב ד"וכתתו חרבותם לאתים":

המקום שבו אירע מאורע זה (מקום מיוחד שבו מיוצגים בקביעות באי-כח המדינות שבעולם כדי להתדבר ביניהם בדרכי נועם ודרכי שלום) – הוא במדינה זו ובעיר זו, המדינה והעיר שבה נמצא "בית רבינו שבבבל¹⁸", "בית חיינו", בית הכנסת ובית המדרש, בית תורה תפלה וגמ"ח, דכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, שבחר בו וקבעו להמקום המרכזי שממנו

"תצא תורה", הפצת התורה והמעיינות חוצה בכל קצוי תבל עד ביאת משיח צדקנו (כשיפוצו מעינותיך חוצה¹⁹), שאז יהי גם קיום היעוד "וכתתו חרבותם לאתים".

והענין בזה:

בבוא נשיא דורנו לחצי כדור התחתון, וקבע מקומו במדינה זו ובעיר זו, התחיל בתוקף ונעשה הבירור והזיכוד **דחצי כדור התחתון**, שגם בו נמשך הגילוי דמתן-תורה (שהי בחצי כדור העליון²⁰), ויתירה מזה – אדרבה – שנעשה המקור שממנו נמשך ונתפשט עיקר הפעולה דהפצת התורה והמעיינות חוצה **בכל קצוי תבל ממש**, ע"י השלוחים ששלח ברחבי העולם (גם לחצי כדור העליון), עד לפינה הכי נדחת שבעולם, כדי להפיץ תורה ויהדות בין כל בני" (כולל ובמיוחד אלו שדרים בין אומות העולם ומדברים בלשונם ומתנהגים בחיצוניות כמותם), ועוד וגו' עיקר, הפצת כל עניני טוב וצדק ויושר גם בין אוה"ע ע"י קיום מצוות בני נח²¹, כמודגש ביותר בשנים האחרונות, ככל שהולכים ומתקרבים יותר להזמן דביאת משיח צדקנו, ש"אז אהפוך אל עמים שפה ברורה לקרוא כולם בשם ה' ולעבדו שכם אחד²²".

ובתקופה האחרונה (החל משנת נסים, והמשכה בשנת "נפלאות אראנו" ו"נפלאות בכל") הגיעה פעולה זו לשיא – בפריצת גבולותי של המדינה היא שבשעתה חרתה על דגלה והכריזה מלחמה בהפצת התורה והיהדות ועד למלחמה באמונה בבוא עולם ומנהיגו (כולל גם המאסר דכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, ולאח"ז וכתוצאה מזה יציאתו מגבולות המדינה היא), ואעפ"כ, נמשכה גם שם הפעילות דשלוחי נשיא דורנו בהפצת התורה והיהדות בחשאי ובמס"י ממש, עד לתקופה האחרונה שנתבטלה גזירת המלכות ונתאפשר המשך הפעילות דהפצת התורה והיהדות ביתר שאת וביתר עוז, בגלוי ובפירסום, ועד לנפילתו של המשטר

16) שה"ש ב, ח ובשהש"ר עה"פ.

17) לשון הרגיל – ע"פ משלי כא, א. וראה לקו"ש ח"ג ע' 285 הערה 1 ובשוה"ג. ושי"ג.

18) מגילה כט, א. וראה בארוכה קונטרס בענין מקדש מעט זה כו' (סה"ש תשנ"ב ח"ב ע' 465 ואילך).

19) אגה"ק דהבעש"ט – כש"ט בתחלתו. ובכ"מ.

20) ראה אג"ק אדמו"ר מהוריי"צ ח"ב ע' תצב ואילך. ושי"ג.

21) כפס"ד הרמב"ם (הלי' מלכים פ"ח ה"י) ש, צוה משה רבינו מפי הגבורה לכוף את כל באי העולם לקבל מצוות שנצטוו בני נח".

22) צפני" ג, ט. וראה רמב"ם שם ספי"א.

11) ישע"י ב, ד. מיכה ד, ג.

12) פי' הרד"ק עה"פ.

13) ישע"י שם, ב-ג. מיכה שם, א-ב.

14) איוב כה, ה.

15) ולא רק "לחם" המוכרח לקיומו של האדם, אלא גם ענינים של תענוג, כפירות האילן – כמודגש בהמשך הכתוב, "וחניתותיהם למזמרות", "הכלים שזומרים בהם הגפנים ושאר אילנות" (פי' הרד"ק).

ולהעיר גם מהשייכות ל"ראש השנה לאילן" דמינ" אולינן – שבו מודגשת ההוספה ד"גפן תאנה ורמון גוי זית שמן ודבש" (עניני תענוג) לגבי "חטה ושעורה" (דברים המוכרחים).

הקודם, והקמתו של משטר חדש שהכריז לצדק וליושר ולשלום, על יסוד האמונה בבורא העולם ומנהיגו.

ובהמשך לזה התקיימה בערב שבת זה הפגישה בין מנהיגי החדש של המדינה היא למנהיגי של מדינה זו²³, בהשתתפותם של עוד כמה מנהיגי מדינות גדולות בעולם, שבה נתקבלה ההחלטה וההכרזה שתוכנה "וכתתו חרבותם לאתים".

ויש לומר, שבקיומה של פגישה החלטה והכרזה זו **בהעיר של נשיא דורנו** כ"ק מו"ח אדמו"ר (שבה נתקבצו מנהיגי המדינות, כולל גם מנהיגי מדינה זו, שהוצרך לבוא מעיר הבירה לעיר זו²⁴), מרומז, שכל זה בא כתוצאה מהפעולות דהפצת התורה והיהדות, צדק ויושר, בכל העולם, שנעשו ונעשים ע"י נשיא דורנו, **משיח שבדור**²⁵, ועד שע"י שלימות העבודה בכהנ"ל בימינו אלה נעשה העולם כולו **ראוי ומוכשר** להתחלת הפעולה דמלך המשיח, "ושפט בין הגוים והוכיח לעמים רבים וכתתו חרבותם לאתים"²⁶.

וגם **הזמן** שבו אירע מאורע זה (בתקופה האחרונה עצמה) הוא זמן מסוגל בשייכות להגאולה – מצד כמה ענינים:

א) מצד ימי השבוע – ערב שבת²⁷, ערב **והכנה** ל"יום שכולו שבת ומנוחה לחיי העולמים"²⁸, שבו "משבית מזיקין (כולל גם כלי נשק) מן העולם"²⁹, ויתירה מזה, כיון ש"מוסיפין מחול על הקודש, משל לזאב שהוא טורף **מלפניו** ומלאחריו"³⁰ (שטורף זמן של חול לזמן קדושת השבת), נעשה כבר **בערב שבת** המעמד ומצב ד"יום שכולו שבת",

ויש לומר, שבקיומה של פגישה החלטה והכרזה זו בהעיר של נשיא דורנו כ"ק מו"ח אדמו"ר (שבה נתקבצו מנהיגי המדינות, כולל גם מנהיגי מדינה זו, שהוצרך לבוא מעיר הבירה לעיר זו), מרומז, שכל זה בא כתוצאה מהפעולות דהפצת התורה והיהדות, צדק ויושר, בכל העולם, שנעשו ונעשים ע"י נשיא דורנו, משיח שבדור

"משבית מזיקין מן העולם".

ב) מצד ימי החודש – יום **כ"ו** בחודש, בגימטריא דשם **הוי**, מלשון מהוה³¹, שרומז על המעמד ומצב דלעתיד לבוא שההתהוות ע"י שם הוי' תהי' ניכרת בכל הבריאה כולה, כמ"ש³² "ונגלה כבוד הוי' וראו כל בשר יחדיו כי פי הוי' דיבר", ואין נתינת מקום לענינים בלתי-רצויים (מזיקים וכלי נשק), כמ"ש³³ "לא ירעו ולא ישחיתו גוי' כי מלאה הארץ דעה את הוי'". ומודגש יותר בחיבור שניהם יחדיו – שיום כ"ו בחודש חל ביום הששי בשבוע, שהוא בדוגמת יום ששי דמעשה בראשית, יום ברוא אדה"ר, עיקר ותכלית הבריאה

כולה, ועל ידי (ולאחר³⁴) חידוש התהוות (בכל יום ששי) נעשה חידוש התהוות הבריאה כולה³⁵, ובפרט כשיום הששי בשבוע חל ביום כ"ו בחודש, הגימטריא דשם הוי', מלשון מהוה, מודגש עוד יותר חידוש התהוות הבריאה כולה.

ג) ועוד גוי' עיקר – מצד הקשר והשייכות דזמן זה **לנשיא דורנו** – להיותו ערב שבת האחרון בחודש שבת, חודש האחד עשר, שהעשירי שבו הוא יום ההילולא (גמר ושלמות העבודה) של כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, ובאחד עשר שבו נעשה המשך וחידוש הנשיאות שלו ביתר שאת וביתר עוז עד לסיום וגמר כל העבודה של דורנו זה (דור האחרון של הגלות שהוא הוא דור הראשון של הגאולה) במשך מ"ב שנים, די"ל שהם כנגד מ"ב המסעות שבמדבר העמים, שאז כבר מוכנים ועומדים להכניסה לארץ בגאולה האמיתית והשלימה (כמדובר בארוכה בהתוועדות שלפנ"ו³⁶) – שגם **בהזמן** (נוסף על המקום) שבו היתה ההכרזה ע"ד "וכתתו חרבותם לאתים" מודגשת השייכות לפעולתו של נשיא דורנו כ"ק מו"ח אדמו"ר, המשיח שבדור, שעל ידו נעשה קיום היעוד "וכתתו חרבותם לאתים וגו'".

ד. ויש לקשר זה עם פרשת השבוע, פרשת משפטים – "ואלה המשפטים אשר תשים לפניכם", ומפרש רש"י, "ואלה . . מוסיף על הראשונים, מה הראשונים מסיני אף אלו מסיני", "לפניהם, ולא לפני גוים, ואפילו ידעת בדין אחד שהם דנין אותו כדיני ישראל אל תביאהו בערכאות

לגמר ושלמות בירור העולם בקיום היעוד, וכתתו חרבותם לאתים" שהוא היסוד של ארגון זה.*.

27) נוסף לכך שכללות הזמן דאלף הששי הוא בדוגמת ערב שבת (ראה רמב"ן ובחיי בראשית ב, ג).

28) תמיד בסופה.

29) תו"כ בחוקתי כו, ו. וראה לקו"ש ח"ז ע' 188 ואילך.

30) מכילתא יתרו כ, ה. וראה לקו"ש חט"ז ע' 231 ואילך.

31) זח"ג רנו, סע"ב. פרדס ש"א פ"ט. תניא שעה"ה"א רפ"ד. ובכ"מ.

32) ישע"י מ, ה.

33) שם יא, ט.

34) אף שבששת ימי בראשית נבראו תחילה כל שאר הנבראים ולאח"כ נברא האדם – כי, בפעם הראשונה יש טעם מיוחד שברית האדם תהי' לאחרי כל הנבראים (עם היותו עיקר תכלית הבריאה) – "כדי שיכנס לסעודה מיד", "שימצא הכל מוכן ויכאל מאשר יחפוץ" (סנהדרין לח, א ובפרש"י), אבל חידוש הבריאה יכול (ובמילא צריך) להיות כסדר מעלתם, שהאדם קודם לכל שאר הנבראים.

35) ולכן נקבע ראש השנה – "תחלת מעשיך" דכל הבריאה כולה – בא' בתשרי, יום ברוא אדה"ר (ולא בכ"ה באלול שבו נברא העולם).

36) סה"ש תשנ"ב ח"א ע' 312 ואילך (לעיל ע' 143).

(* ועד שפסק זה מתנוסס על גבי כותל הבנין (וראה לקמן הערה 65).

23) ופגישתם נמשכת (וביתר שאת וביתר עוז) גם ביום השבת זה.

24) ואף שהטעם הפשוט לזה הוא לפי שהמקום המיוחד שבו מיוצגים בקביעות באי-כח המדינות שבעולם נקבע מלכתחילה במקום שאינו עיר הבירה של מדינה מסוימת, הרי, הטעם האמיתי לקביעת מקום זה בעיר זו דוקא, הוא, להיותה עיר הבירה של "מלכי רבנן" (ראה גיטין סב, סע"א. ועוד), כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו (וראה לקמן הערה 26).

25) ראה סה"ש תשנ"ב ח"ב ע' 469-70 שנשיא הדור הוא המשיח שבדור. ובהדגשה יתירה בכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו – כמרומז בב' שמותיו: "יוסף" – ע"ש ש"י יוסף אדני- שנית ידו גוי' ואסף נדחי ישראל גוי'" (ישע"י יא, יא-יב), ו"יצחק" – ע"ש ש"א ימלא שחוק פיננו" (תהלים קכו, ב. וראה ברכות לא, א).

26) ולהעיר, שארגון חבר העמים למטרת אחדות ושלוש בין העמים הוקם בחצי כדור התחתון לאחרי ובסמיכות לבואו של נשיא דורנו לחצי כדור התחתון (החל מההחלטה שנתקבלה באמצע המלחמה, בשנת תש"ב לערך, ובעיקר בסיומה של המלחמה, בשנת תש"ה לערך), ונקבע מקום מושבה בעירו של נשיא דורנו, ועד לבניית הבנין המיוחד (בשנת תשי"א לערך) – שבוה מודגש שהאחדות והשלום בין העמים היא כתוצאה מפעולתו של נשיא דורנו בבירור העולם (ע"י הפצת התורה והיהדות וצדק ויושר בכל העולם), וככל שניתוסף בבירור העולם ע"י נשיא הדור ניתוסף גם בקיומו ובסיסו של הארגון שמטרתו לפעול אחדות ושלוש בעולם, ועד

שלהם וכיו"ל:

תוכנה של פרשת משפטים הוא – כשמה – דינים שבין אדם לחבירו שחיובם מובן **בשכל האדם**, "דברים האמורים בתורה במשפט שאילו לא נאמרו היו כדאי לאומרו"³⁷, ועד כדי כך, ש"אלמלא לא ניתנה תורה היינו למדין צניעות מחתול וגזל מנמלה"³⁸. ויתירה מזה, שחיובם מובן (לא רק בשכלם של בני"י, "עם חכם ונבון"³⁹, אלא) גם **בשכלם של אומות העולם**, ועד שיתכן שבכמה דינים דנין אומות העולם כדיני ישראל.

וי"ל שלכן נאמר בהתחלת ופתיחת הפרשה "ואלה המשפטים", "אף אלו **מסיני**" – שגם המשפטים שחיובם מובן בשכל האדם צריכים לקיימם (לא מפני שהשכל מחייבם, כי אם) מפני **ציווי הקב"ה** (אלא שרצונו של הקב"ה שציוויים אלה יהיו מובנים גם בשכל האדם), ומשום זה "תשים (גם ה"משפטים") **לפניהם**" דוקא, "ולא לפני גוים... (אף) שהם דנין... כדיני ישראל", כיון שדיניהם הם מצד **חיוב השכל**, וצ"ל מצד ציווי הקב"ה⁴⁰.

ה. ובעומק יותר:

"ואלה המשפטים", "אף אלו מסיני" – י"ל פירוש, שגם הסיבה להחיוב השכלי ד"משפטים" הוא "מסיני", ולולי נתניתם "מסיני" לא הי' שכל האדם מחייבם (כמו "הראשונים"). וההסברה בזה – שהחיוב השכלי הוא כתוצאה מזה שבציוויים אלה נתלבש רצונו של הקב"ה (שמצד עצמו הוא למעלה מהחכמה) גם **בחכמתו** ית' (בתורה), וכיון שהתורה היא "דיפתראות ופינקסאות" שבהם נברא העולם⁴¹, נעשו דברים אלה מחוייבים

בגדרי העולם, ובמילא גם **בשכל האדם** (ועד לשכל דאוה"ע), שדעתו נוטה לדברים שמחוייבים מצד חכמתו של הקב"ה ("סיני")⁴².

ועפ"ז יש לומר גם הפירוש ד"ואלה... **מוסיף** על הראשונים" – שההוספה על הראשונים ("מסיני") היא בכך שה"משפטים" שניתנו "מסיני" נמשכים גם בשכל האדם, שזהו תוכן החידוש דמתן-תורה ("מסיני") שבטלה הגזירה וההפסק שבין עליונים לתחתונים⁴³, שחכמתו של הקב"ה (עליונים) תומשך ותחדור גם בשכל האדם (תחתונים), שגם **דעתו** (תחתונים מצד עצמם) נוטה לכך (אלא, שביחד עם זה צ"ל נרגש שדעתו נוטה לדברים המתחייבים מצד חכמתו של הקב"ה, "אף אלו **מסיני**").

וענין זה צריך להיות גם אצל אומות העולם בנוגע לקיום מצוות בני נח – שאף ש"הדעת נוטה להן"⁴⁴, צריך "שיקבל אותן ויעשה אותן מפני **שצוה בהן הקב"ה בתורה**". אבל אם עשאן מפני **הכרע הדעת**. . . אינו מחסידי אומות העולם ולא⁴⁵ מחכמיהם⁴⁶.

ותכלית השלימות בזה תהיי' בימות המשיח – ש"לא יהיי' עסק כל העולם (גם אומות העולם) אלא לדעת את ה' בלבד... שנאמר כי מלאה הארץ דעה את ה'"⁴⁷, היינו, ש"דעה את ה' (ידיעת מעשה מרכבה וכיו"ב, עיקר ענינו של "סיני"⁴⁸) נמשכת וחודרת בשכל האדם.

ויש לומר, שענין זה מרומז גם בסיום הפרשה: "ויראו את אלקי ישראל ותחת רגליו כמעשה לבנת הספיר גוי ויחזו את האלקים ויאכלו וישתו"⁴⁹ – שראיית אלקות ("סיני") נמשכת וחודרת בשכל האדם ומתאחדת עמו כמו המזון ("ויאכלו

וישתו") שנעשה דם ובשר כבשרו, עיי' לימוד פנימיות התורה באופן של הבנה והשגה ("יתפרנסו"⁵⁰) בתורת חסידות חב"ד, כולל גם עיי' התרגום ("ויחזו", תרגום של ראי') בשבעים לשון דאומות העולם (כמרומו ב"לבנת הספיר", ש"לבנים" שנעשים בידי אדם רומזים על האותיות של שבעים לשון דאוה"ע⁵¹), כדי שיהי' מובן גם לבניי שלעת-עתה אינם מבינים לשון הקודש⁵², ועד שיהיי' מובן גם לאומות העולם (שגם הם מחוייבים בשלילת עיי' ובהאמונה בבורא העולם ומנהיגו), שזוהי ההכנה לקיום היעוד "אז אהפוך אל עמים שפה ברורה"⁵³ לקרוא כולם בשם ה' ולעבדו שכם אחד".

ו. ומזה מובן גם בנוגע למאורע הנ"ל – החלטת והכרזת מנהיגי אוה"ע ע"ד המעמד ומצב ד"וכתתו חרבותם לאתים" – בערב שבת פרשת משפטים: "וכתתו חרבותם לאתים" הו"ע המובן ומחוייב גם **בשכל האדם** ("משפטים"), שהרי, שכל אנושי מחייב קיומו של העולם ע"פ צדק ויושר, עיי' שלילת מלחמה שמביאה הרס וחורבן, רחמנא ליצולן, ועד שיביא לשבירת כלי המלחמה ("וכתתו חרבותם") והפיכתם לכלים שמביאים תועלת לישובו של עולם ("אתים").

ואעפ"כ, במשך כל הדורות התנהלו ריבוי מלחמות בין אומות העולם שגרמו הרס וחורבן בעולם – **בניגוד** להמתחייב בשכל האנושי!

ועכצ"ל, שהסיבה **האמיתית** לכך שבתקופה האחרונה ניכרת השאיפה לגמור ולסיום תקופת המלחמות בעולם, והתחלת תקופה חדשה של קיום העולם ע"פ צדק ויושר, שלום ואחדות, כמודגש

(45) כ"ה (ולא מחכמיהם) הגירסא הנפוצה, ויש גורסין "אלא מחכמיהם" (ראה לקו"ש ח"כ ע' 141. וש"נ).
(46) שם ספ"ה.
(47) שם ספ"ב.
(48) ראה בר"פ ג, ב. וש"נ. לקו"ש ח"א ס"ע 149 ואילך.
(49) כד, יו"ד-יא.
(50) תקו"ז ת"ו בסופו. וראה לקו"ש ח"כ ע' 136 הערה 35. וש"נ.
(51) משא"כ האותיות דלשון הקודש שנקראים, "אבנים" שבריאתם בידי שמים (תו"א פרשתנו עו, ג ואילך).
(52) וגם לא לשון אידיש ("זשע רגאן") שהוא הממוצע בין לשון הקודש ללשונות אוה"ע, ע"ד לשון ארמי (ראה לקו"ש ח"כ ע' 446 ואילך. וש"נ).
(53) בלשון הקודש (מפרשים עה"פ). וראה אוה"ת (כרך ז') סוף פרשתנו (בסיום ביאור הענין דלבנים): "ואפ"ל שוהו מ"ש או אהפוך אל עמים שפה ברורה שיהי' אצל כולם לה"ק ולא יצטרך לבחי' לבינה... לע"ל יהי' הכל לה"ק שהוא אבנים בריאה בידי שמים".

(37) פרש"י אחרי יח, ד.
(38) עירובין ק, סע"ב.
(39) ואתחנן ד, ו.
(40) ואדרבה: "המביא דיני ישראל לפני גוים מחלל את השם ומייקר את שם האזליים... זהו עדות לעלוי יראתם" (פרש"י שם).
(41) בר"ב בתחלתו.
(42) ועפ"ז יומתק מ"ש הרמב"ם (בשמונה פרקים שלו (פ"ו) ש"הענינים המפורסמים אצל כל בני האדם שהם רעות... שאילו לא נכתבו ראויין הם ליכתב... נפש החשובה לא תתאוה לאחד מאלו הרעות כלל" (ובהם אין לומר "אפשי ומה אעשה שאבי שבשמים גזר עלי", אלא "אי אפשי") – דלכאורה, מהי השייכות ד"אי אפשי" שמצד דעת בני האדם להנהגתם של ישראל ע"פ תורה – אלא, שהשליטה שמצד דעת בני האדם אינה אלא מפני שכך מחייבת חכמתו של הקב"ה, תורה, שלכן נעשו דברים אלו מושללים בשכל האדם. ועצ"ע.
(43) תנחומא וארא טו. שמו"ר פ"ב, ג. ועוד.
(44) רמב"ם הל' מלכים רפ"ט.

ביותר בהחלטת והכרזת מנהיגי אוה"ע בערב שבת זה, היא (לא רק מצד **חיוב השכל**⁵⁴ ("משפטים"), שהרי חיוב השכל הי' גם בכל הדורות שלפניו, אלא גם, ובעיקר) מפני שמתקרבים להזמן שאודותיו הכריזה **התורה** ("מסיני") "וכתתו חרבותם לאתים"⁵⁵.

ועפ"ז יש לומר, שהחלטת והכרזת **מנהיגי אוה"ע** בערב שבת פרשת משפטים ע"ד המעמד ומצב ד"וכתתו חרבותם לאתים", היא, כתוצאה מהחלטת והכרזת **"מלכי רבנו"** ש"הנה זה (מלך המשוח) בא", החל מהפס"ד של כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו שמכבר נשלמו מעשינו

ועבודתינו דמשך זמן הגלות ומוכנים כבר לקבלת פני משיח צדקנו, וכן הפס"ד של הרבנים ומורי-הוראה בישראל **שהגיע זמן הגאולה**, "יעמוד מלך מבית דוד וכו' בחזקת שהוא משיח" ועד להמעמד ומצב ד"הרי זה משיח בודאי"⁵⁶ – פס"ד **"מסיני"**, שנמשך וחדר גם **בגדרי העולם**, עד כדי כך שמנהיגי אוה"ע⁵⁷ מחליטים ומכריזים **מדעתם** ("בערכאות שלהם", שיש בהם התוקף ד"דינא דמלכותא דינא") ע"ד המעמד ומצב ד"וכתתו חרבותם לאתים".

ויש לומר, שהדגשת שייכותה של החלטה והכרזה זו להפס"ד **"מסיני"**

מתגלית **ביום השבת**⁵⁸ [שבו נעשית העלי' דכל עניני ערב שבת (כולל גם המאורע דהכרזת מנהיגי אוה"ע) להקדושה דיום השבת ("יאכל בשבת", באופן ש"טורף מלפניו")]. – שאז קורין בתורה פרשת משפטים כולה⁵⁹ (בציבור, ובברכה לפני ולאחרי), שבה מודגש שגם ה"משפטים" הם "מסיני", ועד"ז בנדו"ד, שהכרזת מנהיגי אוה"ע ע"ד "וכתתו חרבותם לאתים" ע"פ חיוב שכלם ("משפטים" שדנין גם אוה"ע בערכאות שלהם) היא כתוצאה מפס"ד התורה ("מסיני") ע"ד ביאת משיח צדקנו.

57 ד"אע"ג דאינהו לא חזו מזלייהו חזו" (מגילה ג, א).

58 ומרומז גם בקביעותו בימי החדש ביום ז', מלשון "שמן זית זך כתיב למאור", הדגשת ענין האור והגילוי וראה לקמן סי"א.
59 נוסף על התחלת קריאתה ביום המשיח – לפני המאורע דערב שבת, וביום שני – לפני המאורע דאור ליום הרביעי.

54 נוסף לכך שגם חיוב שכל האדם הוא כתוצאה מחכמתו של הקב"ה, כנ"ל ס"ה.

55 ומרומז גם בכך שהחלטה והכרזה זו נתקבלה במקום שבו מתנוסס ובכותל הגלוי דהבנין הפסוק, "וכתתו חרבותם לאתים" – שבוה מודגש שהחלטה והכרזה זו (שהיא תכלית ומטרת קיומו של מקום זה) מיוסדת על פסוק בתורה, "מסיני".
56 רמב"ם ה' מלכים ספ"א.

ברכת מזל טוב

בשמחה רבה הנני לברך את ידידי עוז ראש ישיבת חסידי חב"ד ליובאוויטש בצפת, פעיל נמרץ בהפצת המעיינות חוצה ובפרט בפרסום בשורת הגאולה, נואם בחסד עליון אהוב על כל תלמידיו וידידי

הרה"ג ר' **יוסף יצחק** וזוגתו הנכבדה **מלכה** שיחיו **ווילשאנסקי**

לרגל נישואי בנם יקירם, מבכירי התמימים, הת' הנעלה **מאיר** שי'

עב"ג תחי' למשפחת **סגל** שיחיו

יהי רצון שיבנו בית חסידותי-אמיתי, מושתת על אדני התורה והחסידות כרצו"ק ולנח"ר כ"ק אדמו"ר מלך המשיח, ובמהרה נזכה להתגלותו

מנחם מענדל הלל ומאשה גאנזבורג

קראון הייטס

לוח שבועי

שבוע דפרשת משפטים - תרומה

זמני השבת			שקיעה		חצות היום והלילה		סוף זמן קריאת שמע		זריחה		
יציאה	כניסה		ניו יורק	תל אביב	ניו יורק	תל אביב	ניו יורק	תל אביב	ניו יורק	תל אביב	
5:57	4:39	ירושלים	5:22	5:20	12:10	11:55	9:34	9:12	6:58	6:29	יום שישי, כ"ו שבט
5:58	4:59	תל אביב	5:24	5:21	12:10	11:55	9:33	9:11	6:57	6:28	שבת קודש, כ"ז שבט
5:57	4:48	חיפה	5:25	5:22	12:10	11:55	9:33	9:11	6:56	6:27	יום ראשון, כ"ח שבט
6:05	5:04	ניו יורק	5:26	5:23	12:10	11:55	9:32	9:11	6:55	6:26	יום שני, כ"ט שבט
6:49	5:41	פריז	5:27	5:24	12:10	11:55	9:32	9:10	6:54	6:26	יום שלישי, ל' שבט
5:55	4:44	לונדון	5:28	5:25	12:10	11:55	9:31	9:10	6:52	6:25	יום רביעי, א' אדר
8:34	7:37	סידני	5:30	5:25	12:10	11:55	9:30	9:09	6:51	6:24	יום חמישי, ב' אדר

הזמנים מתייחסים למרכז הארץ. באזורי ההרים והעמקים עשויים להיות שינויים עד מספר דקות

מורה שיעור ללימוד הרמב"ם היומי

יום	ג' פרקים ליום	פרק אחד ליום	ספר המצוות
שישי כ"ו שבט	ה' חמץ ומצה. פרק ב-ד.	ה' מעשר. פרק ג.	מ"ע קנו. מל"ט קצז. קצח.
שבת כ"ז שבט	פרק ה-ז.	פרק ד.	מל"ט ר. ר.א. מ"ע קנח.
ראשון כ"ח שבט	פרק ח. נוסח ההגדה ה' שופר וסוכה ולולב... בפרקים אלו פרק א-ב.	פרק ה.	מ"ע קנו. ספר משנה תורה סוף הלכות חמץ ומצה: נוסח ההגדה. מ"ע קע.
שני כ"ט שבט	פרק ג-ה.	פרק ו.	מ"ע קסח.
שלישי ל' שבט	פרק ו-ח.	פרק ז.	מ"ע קסט.
רביעי א' אדר	ה' שקלים... בפרקים אלו. פרק א-ג.	פרק ח.	מ"ע קעא.
חמישי ב' אדר	פרק ד. ה' קידוש החדש... בפרקים אלו. פרק א-ב.	פרק ט.	מ"ע קעא. קנג.
שישי ג' אדר	פרק ג-ה.	פרק י.	מ"ע קנג.

איפוא הדודה של אריק

לא צריך להיות גאון גדול כדי להבין את מידת ה"קירוב", בכך שהרבי פונה לדודה ומבקש ממנה להסביר לאחיין שלה שהוא צריך להיות גיבור... ברור כשמש שמול הרבי עמד לא אריק שהיה, אלא אריק שיהיה. אותו אריק שישכח לגמרי מה זה להיות גיבור כארי. אריק שמדבר גבוהה-גבוהה על "שלום ובטחון" ו"תקיפות", אך בה בשעה יהיה תקיף כמרגרינה ביום חמסין מול "כל דבר שזר לעם ישראל", רחמנא ליצלן

[המזכיר מציג את דודתו של מר שרון]

— אני הדודה של אריק

בוודאי תגידי לאחיין שלך שאריה פירושו שהוא עז כארי, גיבור כארי. בשורות טובות.

עד כאן תוכן השיחה.

אז איפה, איפה הדודה של אריק שתגידי לאחיין שלה ש"אריה פירושו שהוא גיבור כארי". אותו אריק שבא לרבי ומנסה "לשכנע" אותו "לאמץ את ידי היהודים", והרבי חוזר שוב ושוב: רק על בסיס של ציות לדברי התורה.

וכאילו הוא בכלל לא שמע, מנסה שוב אריק הגנרל, הכובש, התקיף, החזק, אמיץ הלב, להראות כי הוא יודע מה שהיהודים "צריכים היום" — והרבי בשלו: תקיפות — בקיום מצוות התורה; יהודים — כי הם מתנערים וכופרים בכל דבר הזר ליהדות. ככה מחזקים את העם היהודי.

ולא צריך להיות גאון גדול כדי להבין את מידת ה"קירוב", בכך שהרבי פונה לדודה ומבקש ממנה להסביר לאחיין שלה שהוא צריך להיות גיבור... ברור כשמש שמול הרבי עמד לא אריק שהיה, אלא אריק שיהיה. אותו אריק שישכח לגמרי מה זה להיות גיבור כארי. אריק שמדבר גבוהה-גבוהה על "שלום ובטחון" ו"תקיפות", אך בה בשעה יהיה תקיף כמרגרינה ביום חמסין מול "כל דבר שזר לעם ישראל", רחמנא ליצלן.

אבל מה אתם חושבים? ש"כבוד הרב" ישאיר ככה את היהודים לחסדיו של התקיף מחוות-השקמים?

לא, אין צורך להכנס ללחץ. השבת הרי מברכים את חודש אדר, חודש השמחה וה"נהפוך הוא"; וכשם שבימים ההם הגיע מרדכי היהודי, והבהיר לכל עם ישראל אשר יהודי הוא זה שכופר בכל מה שזר לעם ישראל — כך גם בזמן הזה יגיע "כבוד הרב" ו"יאמץ את ידי היהודים", אלו שמודים בתורה ומציינים לה בכל עניין ועל אחת כמה וכמה בעניינים הקשורים לארץ כולה, והוא יקיים בנו "וישבתם לבטח — בארצכם", תיכף ומיד ממש.

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

במקרה או שלא במקרה — מה שנקרא אצלנו "בהשגחה פרטית" — פורסמה בדיוק בשבוע האחרון, עם מלאות שנה לבחירתו של מר שרון לראשות-הממשלה, קלטת וידאו המתעדת את אחת מפגישותיו עם הרבי מלך המשיח במהלך חלוקת הדולרים של יום ראשון (זאת, במסגרת התוכנית השבועית של "תורת חיים", ולוואי שגם תשכיל לפרסם ש"הוא בחיים").

אולי "התרגלנו" לכך, אבל תמיד מדהים לראות מחדש לאיזה מרחק הרבי צופה, וכיצד הוא מכוון את העניינים כך שהדברים יתפרסמו בדיוק במועד המתאים. מה לא שמענו על הקירובים להם זכה מר שרון מהרבי, והנה, פתאום מתברר שהרבי לא התפעל כל כך ממעטפת השרירים וה"תקיפות", והבהיר לו במילים ברורות מהו חזק אמתי.

למה להאריך — לפניכם התמליל המלא של השיחה (דברי הרבי באו במודגש):

"כ"ק אדמו"ר שליט"א מלך המשיח: "בתורה כתוב "וישבתם לבטח בארצכם", יהודי צריך לשמוע בקול התורה בכל העניינים, על-אחת-כמה וכמה כשנוגע לכל הארץ כולה — "וישבתם לבטח".

— בשביל זה כבוד הרב צריך לאמץ את ידי היהודים שיעמדו בתקיפות...

— ...בקיום מצוות התורה. הכתוב לא אומר "וישבתם לבטח בארץ", אלא "בארצכם".

— אני מקוה באמת שאנחנו נזכה לשבת בבטחון ובשלום.

— "ונתתי שלום!" ואחר כן כתוב "ונתתי שלום בארץ" (והרבי חוזר) "ונתתי שלום ובארץ".

— אני מקוה שכבוד הרב יאמץ את ידי היהודים וידי הממשלה לעמוד בתקיפות ובאומץ לב נגד כל מי שמנסה להחליש את ישראל ולהחליש את היהודים, היהודים צריכים חיזוק היום.

— בוודאי יודע מר מה שכתוב בגמרא שעל שם מה נקראים יהודים כי הם כופרים בכל עבודה זרה. עבודה זרה פירש הכתוב כל דבר שהוא זר לעם ישראל, ליהודים, אזי הם כופרים בזה. בשורות טובות והצלחה רבה.

— תודה רבה, תודה, תודה כבוד הרב.

פתגם השבוע בענייני גאולה

. . כיון שבימים אלו מחליטים ומכריזים ראשי מדינות בעולם על דבר צמצום וביטול כלי נשק והוספה בהעניינים הדרושים לקיום כלכלת המדינה והעולם כולו - תוכן הייעוד "וכתתו חרבותם לאתים", שבירת כלי המלחמה לעשות מהם כלים לעבודת האדמה, "ארץ ממנה יצא לחם" - הרי זה סימן ברור על התחלת קיומו של יעוד זה בגאולה האמיתית והשלמה על ידי משיח צדקנו.

ליתר ביאור: כיון שנמצאים ב"זמן השיא" (ידי העכסטע צייט) של ביאת משיח צדקנו, "הנה זה (מלך המשיח) בא", רואים כבר (מעין והתחלת פעולתו של מלך המשיח על העמים, "ושפט בין הגוים והוכיח לעמים רבים וכתתו חרבותם לאתים וגו'" - על ידי זה שהקב"ה נותן בלב המלכים דאומות העולם ("לב מלכים ושרים ביד ה'") להחליט ולהכריז יחדיו על דבר המעמד ומצב ד"וכתתו חרבותם לאתים".

(קטע משיחות ש"פ משפטים, ו"ך שבט ה'תשנ"ב)

הרי טעם ודעת.

והנה כאשר מתלבש כח הרצון בכח השכל, הנה אז נהי' טעם לרצון, ובכל זאת אין הרצון משתנה שהרי הטיית השכל היא לפי הרצון, ולא הטיית הרצון לפי השכל. כלומר כאשר בשכל מתלבש הרצון יטה האדם את שכלו לפי רצונו. וזהו מה שכתוב "כי השוחד יעור" וגו'.

(על"פ 'המשך תער"ב' ע' תתנו)

כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ

וכי ימכר איש את בתו לאמה (כא, ז)

מובא במדרש רבה על הפסוק: "וכי ימכר איש - זה הקב"ה, את בתו - זו תורה".

אם-כן, פי' לאמה הוא מה שהתורה נתלבשה בדברים גשמיים לברר בירורים. וכמו האמה שעבודתה לקחת דברים שאינם ראויים לאכילה, כמו בשר חי והדומה, ולעשות מהם מאכל ערב, כן הוא בהבירורים שע"י התורה שמעלים את הנצוצות.

(על"פ 'ספר המאמרים תרפ"ז' ע' קד)

כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

...יש לומר שהחלטת והכרות מנהיגי אור"ע בערב שבת פרשת משפטים ע"ד המעמד ומצב ד"וכתתו חרבותם לאתים", היא, כתוצאה מהחלטת והכרות "מלכי רבנן" ש"הנה זה (מלך המשיח) בא", החל מהפס"ד של כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו שמכבר נשלמו מעשינו ועבודתינו במשך זמן הגלות ומוכנים כבר לקבלת פני משיח צדקנו, וכן הפס"ד של הרבנים ומורי-הוראה בישראל שהגיע זמן הגאולה, "יעמוד מלך מבית דוד וכו' בחזקת שהוא משיח" ועד להמעמד ומצב ד"הרי זה משיח בודאי"...

(משיחות ש"פ משפטים ה'תשנ"ב)

כ"ק אדמו"ר הזקן

ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם כי תקנה עבד עברי (כא א) 'לפניהם', כתב הפסוק בלשון רבים, ואילו 'כי תקנה' בלשון יחיד. וההסברה בזה: ישנם נשמות ישראל שמצד עצמם אין להם את הדעת וההכרה באלוקות והם הנקראים 'עבד עברי', ומשה, הוא הממשיך ומקנה להם דעה והכרה זו.

(על"פ 'תורה אור' פרשתנו עד, ג ואילך)

כ"ק אדמו"ר האמצעי

משה רבינו, 'רעיא מהימנא', הוא הממשיך את הדעת באלוקות בכנסת ישראל. ולכן הוא 'גואל ראשון' והוא 'גואל אחרון' - שכן, גאולת מצרים התחילה בדבריו של משה לישראל: "וידעתם כי אני הוי'", וכמו כן 'גואל אחרון' שיגאל את ישראל, ישפיע להם את בחי' הדעת, כמו שכתוב "ומלאה הארץ דעה את ה' וגו'".

(על"פ 'תורת חיים' פרשתנו תט, ב)

כ"ק אדמו"ר הצמח צדק

לא תשימון עליו נשך (כב, כד)

צריך להבין איך היתרו רז"ל היתר עיסקא, ולמה לא הרחיקו לגמרי מאיסור נשך? אך הענין הוא, שירידת הנשמה בגוף הוא כענין היתר עיסקא, אשר חצי ממנה הוא מלוה והשכר ממנו למקבל, והחצי השני פקדון והשכר ממנו לנותן. כך ירדת הנשמה בגוף צורך עלי' - וזהו השכר לנשמה ולגוף, ויש גם-כן ריוח למעלה כמו שכתוב: "הבו גודל לאלוקינו".

(על"פ 'אור התורה' כרך ח' ע' ג"ל)

כ"ק אדמו"ר מהר"ש

אם כסף תלוה את עמי (שם)

דרשו רז"ל: "אם כסף תלוה - אתה עמי". והיינו, כיוון ש"חטת חפצתי ולא זבח" - שהעיקר היא ההמשכה. וזהו מש"כ בהמשך הפסוק "את העני עמך" שממשיך בחי' "כי עמך מקור חיים".

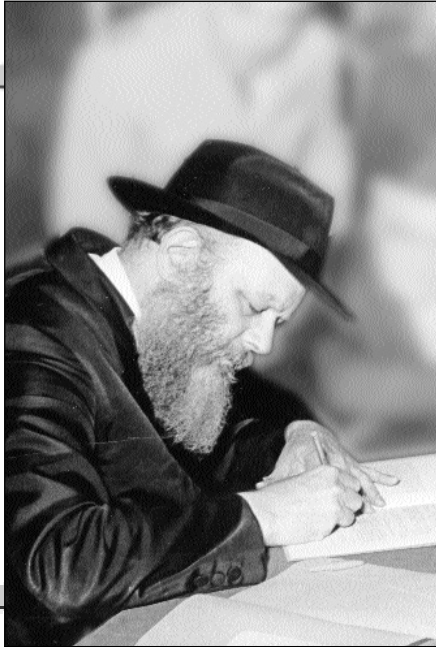
(על"פ 'ספר המאמרים תרכ"ט' ע' טט ואילך)

כ"ק אדמו"ר מהורשי"ב

כי השוחד יעור (ח, כג, ח)

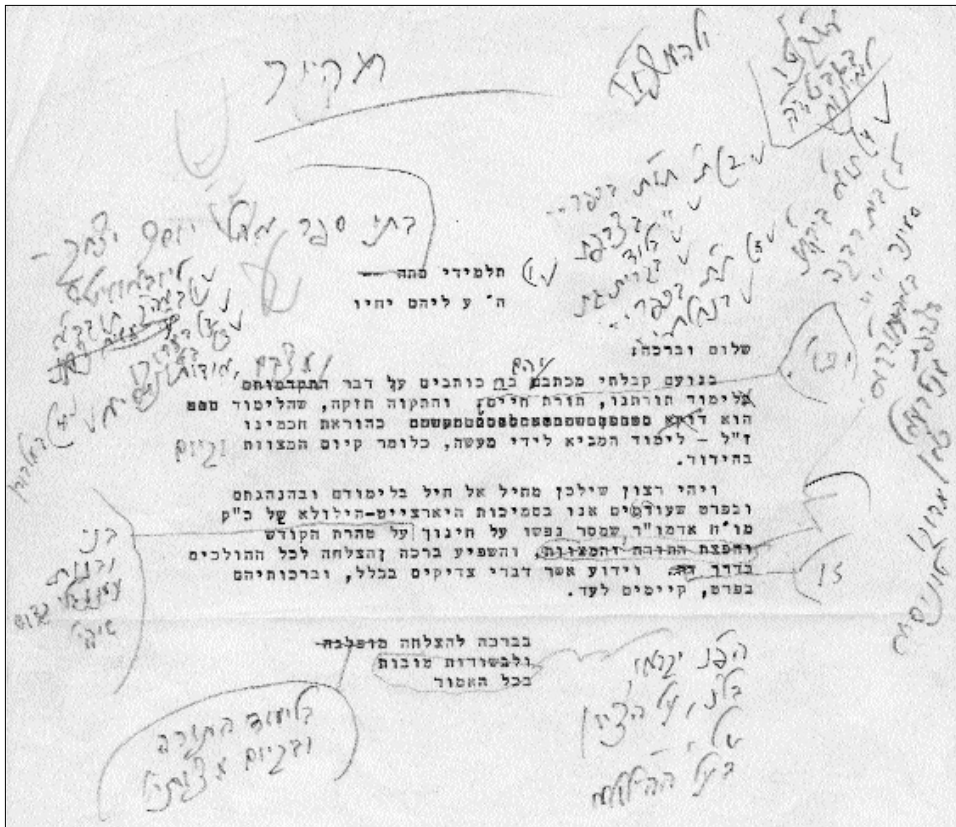
כח הרצון איננו תלוי בטעם וסיבה, לעומת זאת השכל ענינו הוא

- פרסום ראשון -

מכתב לילדי מוסדות חינוך

לפנינו מכתב שכתב כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א לילדי מוסדות החינוך ברחבי העולם, בערב שבת קודש ט"ו בשבט. על המכתב לא מצויינת השנה, אולם כנראה מדובר בשנת תשל"ו. על המכתב הוסיף ותיקן הרבי, ובשולי הגיליון רשם את שמות המוסדות אליהם יש לשלוח את המכתב.

חזק סגולתו של אפרתא

הוסף בלימוד התורה ובפרט בענייני גאולה ומשיח • הוסף בתפילה • הוסף בצדקה

ההנחה היננים

"משנכנס אדר – מרבין בשמחה".

◆ להוריק מלאו יובל שנים לנשואים? ◆ בר-מצוה לבן-דוד? ◆ ברית מילה לאחיין?
◆ ידיך בא בקשרי השידוכין? ◆ קרוב המשפחה מתחתן? ◆ או כל ברכה אחרת,

המבצע שלנו - בשבילך!

**אחל להם מזל-טוב על גבי השבועון
במחיר מיוחד של 50% הנחה מהתעריף הרגיל**

◆ המבצע עד סוף חודש אדר בלבד ◆ המבצע תקף למנויים בלבד ◆ אין אפשרות לכלל מבצעים ◆ ההנחה ממחיר הקטלוג הרגיל
◆ לא חל על מודעות פרסומת וכדומה ◆ כדי לזכות במחיר זה, המודעה צריכה להגיע למשרדי המערכת עם כל הפרטים של המברך והמתברך
עד יום ה' שעה 2:00 אחה"צ ◆ נא לרשום מס' טלפון וכן מס' פקס של המברך, וכן מס' כרטיס אשראי, תאריך פקיעת תוקף וחתימה.

כך ינהל המשיח את בית המשפט

קטעים נוספים משיחת שמחת תורה תר"צ שנאמרה בעת ביקורו של הרבי הרי"צ בניו-יורק, ונדפסה בקונטרס מיוחד. לאחר פירסום הקונטרס, כתב הרבי הרי"צ הוספות רבות בכתב ידו, ולאחר שאלו תוקתקו, הוסיף עוד הגהות ותיקונים ● לפנינו תרגום ללשון הקודש של המהדורה הסופית (מתוך לקו"ד בלה"ק ח"ב ע' 420 ואילך), לצד צילומים מהמהדורות הראשונות – בפירסום ראשון

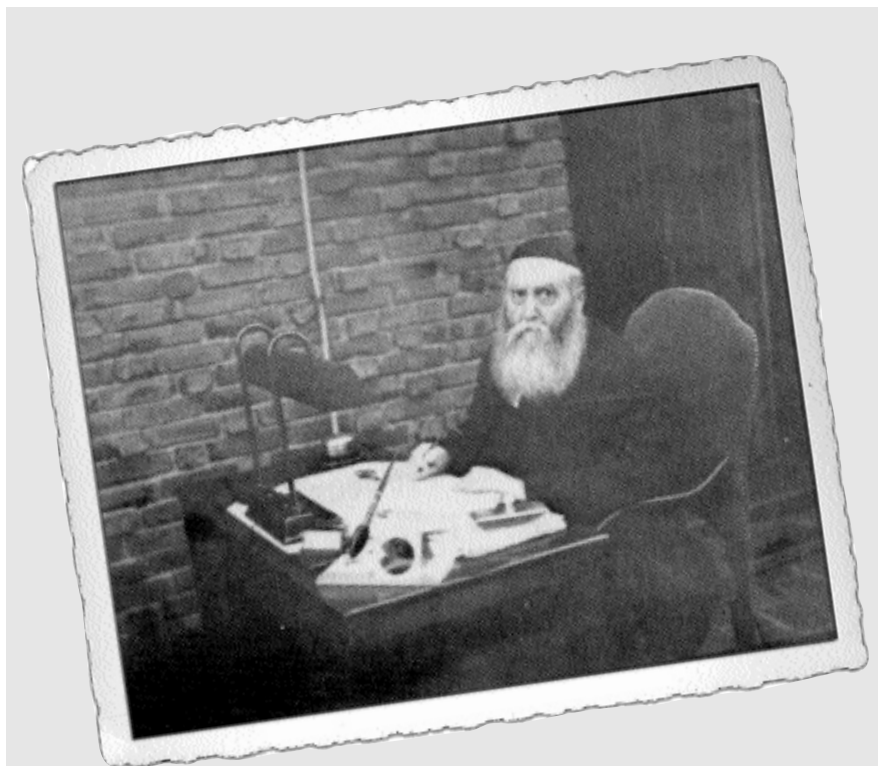
הביא לדפוס הרב שלום יעקב חזן

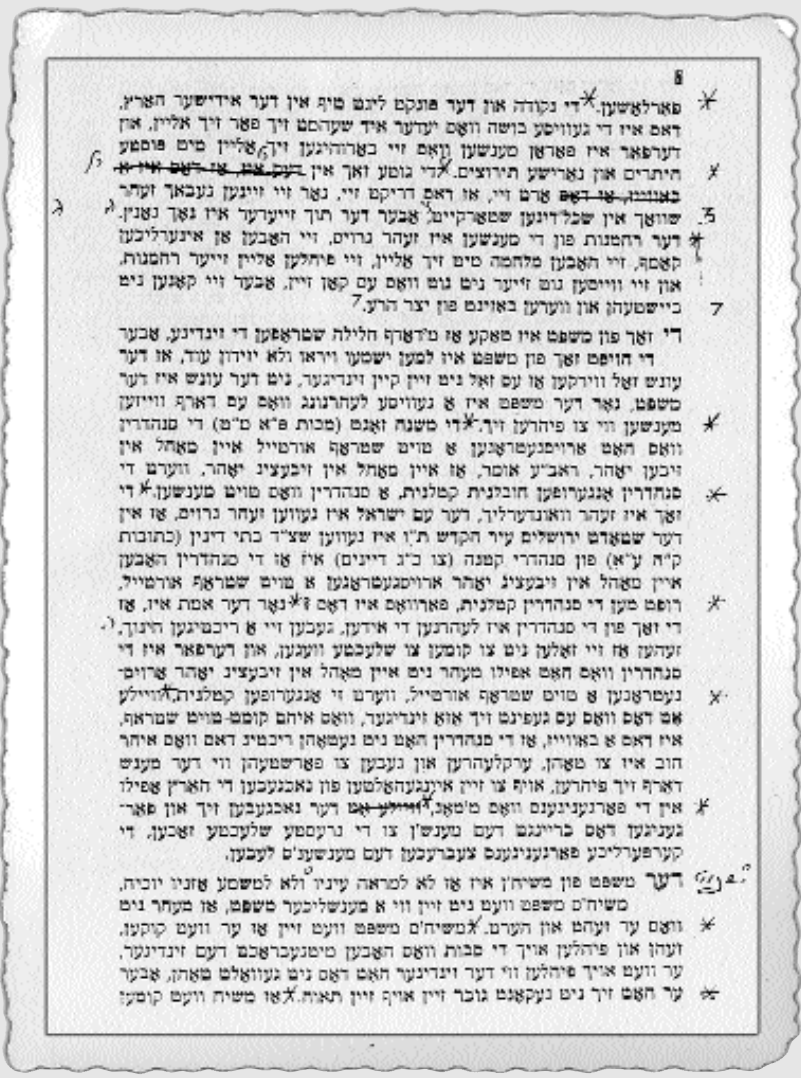
דרכו של היצר הרע

זו היא דרכו של היצר הרע, הוא שובה את האדם ברשותו על ידי תאוות היתר. כלומר, הוא מפתה את האדם לחפש את התענוג בדברים המותרים, וכך הוא עושה את האדם לפרוע עד שהאדם מאבד את החוזה האנושי השכלי, וכאשר נתקל בדבר האסור אין הוא כבר יכול להתאפק.

היצר הרע עושה את האדם החזק והעמקן לקל דעת וכך הוא מוריד אותו מטה מטה, עד שהוא מאבד את רגשות האנוש לזולת, הוא נהיה מסור כולו לתענוגותיו ונהיה מושחת במדה כזו שהוא נעשה גרוע יותר מהחיה הפרועה ביותר.

ישנם אנשים שנפלו קרבן לפיתוי של היצר הרע, כאלה שיכולים ללמוד ויודעים שמה שהם רוצים לעשות או עושים – אסור לעשותם, וממה שהם עושים מה שאסור לעשות – רע להם על הלב, אך הם כל כך נחלשו בדעתם, הם נפלו כל כך בעולם המזוהם והסתבכו בחוטי התענוגות הגופניים,

המהדורה הראשונה של הקטעים המתפרסמים בגיליון זה, עם הגהות בכת"ק כ"ק אדמו"ר מהר"ש. ההגהות הארוכות צוינו באותיות בכתב רש"י, ונרשמו על גליון נפרד

שאינן בהם התוקף האנושי הגאון הנכון, לעקור את עצמם מהנהר הרחב של תענוגות העולם הזה. המהומה של העולם והרעש של העושר המדומה מעוררים את עיניהם ומבלבלים אותם לגמרי, שברצונן או שלא ברצונן, נסחבים הם בזרם הגדול של ים החיים בלי חשבון ובלי בסיס של אמת ויושר.

מהו עושר מדומה?

מה שאני אומר עושר מדומה, הרי זה על יסוד סיפור שאירע אצל הסבא כ"ק אדמו"ר מהר"ש.

בירידים בליובאוויטש היו באים הרבה סוחרים גדולים, בנייהם היו סוחרים משקלוב וממינסק ממוצא של מתנגדים.

הסוחרים הגדולים יותר היו נכנסים אצל הסבא, היו כאלה שהיו מדברים איתו בעניני לימוד, והיו כאלה שהיו שואלים עצות עסקיות.

אחד מהסוחרים הגדולים שהיה עשיר ולמדן, שהה אצל הסבא זמן ממושך ודיבר על עסקיו. לפני שעזב את החדר שאל את הסבא: מדוע כשנכנס אליו עני הוא עונה לו מיד והדבר לוקח כמה רגעים, ואילו כשנכנס אליו עשיר לוקח הדבר זמן רב עד שהוא – הסבא – עונה לו.

ענה לו הסבא: כשנכנס עני, הוא מספר על מצבו ואני עונה לו מיד, ואילו כשנכנס עשיר ומתחיל לספר את הנעשה אתו, עובר זמן עד שהוא מגלה את האמת, שהוא, הידוע לעשיר, הוא פשוט עני.

כאן באמריקה ישנם עשירים חיצוניים כאלה, מפוזרים וממהרים כמו עשירים גדולים, יעזור להם השי"ת שיהיה תוכם כבד, שיהיו גבירים אמיתיים.

הנקודה היהודית

אך, הנקודה היהודית, זיק היהדות, אינו נטבע ואינו נכבה.

הנקודה היהודית מושרשת עמוק בלב היהודי, הרי זו הבושה המסוימת שיהודי מתבייש מעצמו, ולכן ישנם אנשים המרגיעים עצמם בהיתרים שדופים ובתירוצים טפשיים.

ה"טוב" שבהיתרים ובתירוצים אלה, הוא, שזה מראה שהתנהגותם הלא טובה חורה להם ולוחצת עליהם, אלא הם חלשים מדי בתוקף השכלי שלהם מלצאת מרגילותם. אבל ה"יתוך" שלהם עדיין שלם, ובסביבה טובה עלולים הם להיות מושפעים לטוב.

לדון את החטאים, אך העיקר שבמשפט הוא "למען ישמעו ויראו ולא יזידון עוד", שהעונש ישפיע שלא יהיו חוטאים. לא העונש הוא המשפט, אלא המשפט הוא לימוד מסויים המראה לאדם כיצד להתנהג.

המשנה אומרת "סנהדרין ההורגת אחד בשבוע – אחת לשבע שנים – רע"ב – נקראת חובלנית, רבי אליעזר בן עזריה אומר אחד לשבעים שנה".

הדבר מופלא מאוד, עם ישראל היה גדול מאד, בעיר הקודש ירושלים ת"ו בלבד היו שצ"ד בתי דינים של סנהדרין קטנה (של כ"ג דיינים) ואם הסנהדרין פסקה פעם אחת במשך שבעים שנה פסק דין מות היא נקראת סנהדרין קטלנית, מדוע הדבר כך?

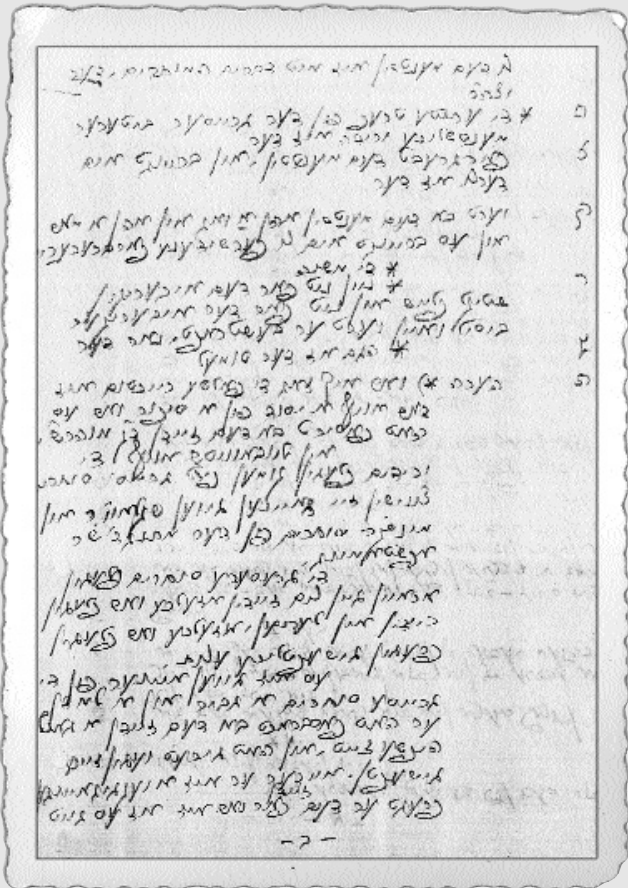
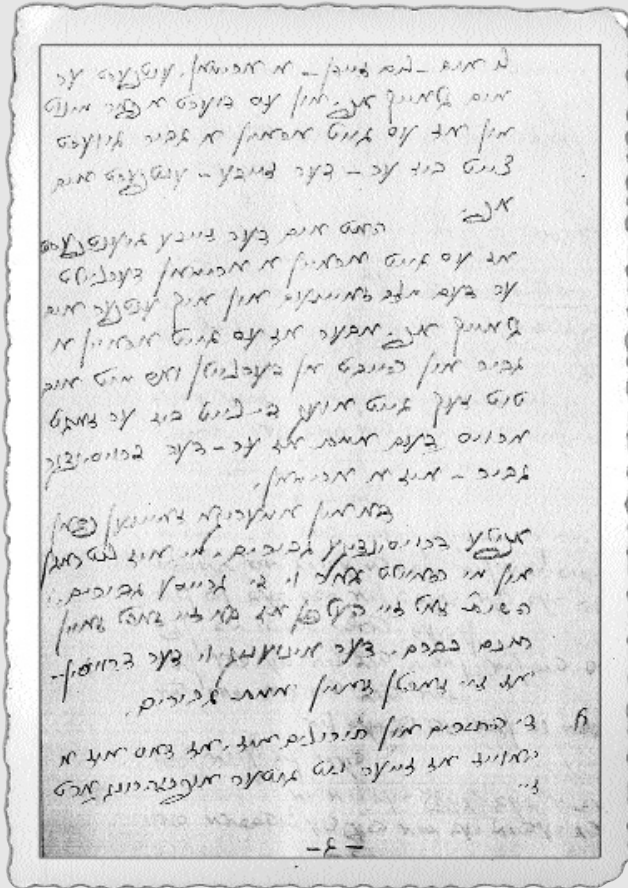
אלא, האמת היא, תפקיד הסנהדרין הוא

הרחמנות על אנשים אלה גדולה מאד, יש להם מלחמה פנימית, הם לוחמים עם עצמם, הם עצמם מרגישים וחשים בהרחמנות שעליהם ויודעים היטב את ה"לא טוב" שהם עלולים להגיע אליו, אך אין בכוחם לעמוד נגד זה והיצר הרע מנצח אותם.

זה צריך להיות תפקידה של אגודת חסידי חב"ד בארצות הברית וקנדה, לארגן בזמנים מסויימים שיחות חסידיות בעניני חיזוק המצוות וחובת התורה, דבר שיהיה מזון רוחני לרבים שמגזע החסידים.

כך ינהל המשיח משפט

דבר המשפט הוא אמנם שצריכים חלילה

הקטעים המתפרסמים בגיליון זה, בכת"ק כ"ק אדמו"ר מהור"י צ' - הוספה על המהדורה הראשונה

ה"דל" הוא שאין ידו משגת. כלומר, גם הוא יודע מה זה טוב ומה זה רע, אלא כל זאת הוא מבין במוחו, אבל אין ידו משגת להביא זאת בחיים, לעשות מה שטוב ולא לעשות מה שרע.

את הדל הזה שאין ידו משגת להעמיד על עצמו, ישפוט משיח, אך המשפט יהיה בצדק, הוא ילמד עליו זכות.

המשיח יוכיח

את הענווים בעיניהם

"והוכיח במישור לענוי ארץ". ענוי ארץ מגיע להם שיוכיחו אותם, שכן על כל אדם להשתדל לעורר את הזולת לעשות דברים טובים, אך כשהיה ענוי בעיניו ויאמר, מי אני שיעורר, מי אני שיאמר לזולת, ענוה כזו מזיקה מאד, היא מביאה לדברים הלא טובים, ולכן ראויים ענוים אלה שיוכיחו אותם.

ראויים אנו בחיים, כשאחד מדבר עם השני ומעורר אותו לעשות דבר טוב, לקבוע עתים לתורה, לעשות מצוה, לתת צדקה,

לראות את הטוב שביהודי

כשמשיח יבוא בבי"א יהיה תחיית המתים ואז יהיה הדין והמשפט מי יקום בתחיית המתים. גם על אלה שייזכו לראות בביאת המשיח, יהיה הדין והמשפט. משיח עצמו יהיה השופט, ועל כך אומר הפסוק "לא למראה עיניו ישפוט ולא למשמע אזניו יוכיחו", אלא ייכנס לחיים הקשים של בני ישראל בגלות, יעורר רחמים עליהם וימצא זכות עליהם שהם לא רצו לחטוא, אלא לא היה בכוחם להתגבר על היצר הרע.

משיח יראה את הצד הטוב, ולכן יהודים עשו תשובה, התחרטו על הדברים הלא טובים, התשובה והחרטה תעזור לזכות לגילוי המשיח.

הנהגתו של משיח תהיה "ושפט בצדק דלים, והוכיח במישור לענוי ארץ". "דלי" אינו מדרגת עני ואביון. הדל אינו רחוק מעשיר בדעת, אלא שהוא דל שאין ידו משגת לבצע את מה שהוא מבין.

"עשיר בדעה" הוא שמבין מה זה טוב, לעשות טובה לזולת והדומה, וזאת הוא עושה, ומה שלא טוב, כמו תאוה, לדבר רכילות או שקר וכדומה - אין הוא עושה.

ללמד את בני ישראל, לתת להם את החינוך וההדרכה הנכונים, לסדר את חינוך הבנים והבנות אצל מלמדים ומדריכים טובים, לסדר ולהשגיח על הנהגתם של בני ובנות ישראל, שלא יבואו לדרכים לא טובות, ולכן, סנהדרין שפעם אחת במשך שבע (או שבעים) שנה הוציאה פסק דין מות - נקראת קטלנית.

שכן, העובדה שישנו חוטא כזה שמגיע לו פסק דין מות, מראה שהסנהדרין לא מילאה את חובתה כראוי, להסביר ולהבהיר כיצד על האדם להתנהג, להתאפק ולא לוותר ללב גם בתענוגים של היתר.

הוויתור בתענוגים מביא את האדם לדברים הרעים ביותר. התענוגים הגופניים שוברים את חיי האדם.

משפטו של משיח הוא "לא למראה עיניו ישפוט ולא למשמע אזניו יוכיחו" משפטו של משיח לא יהיה כמשפטו של בן אדם שלפניו רק מה שהוא רואה ושומע.

משפטו של משיח יהיה שישתכל, יראה וירגיש, גם את הסיבות שהביאו את החוטא לחטוא, הוא גם ירגיש שהחוטא לא רצה לעשות מה שעשה אלא שלא היה יכול להתגבר על תאוותו.

לעזור ללומדי תורה וכדומה, הרי כשמדברים על כך הדברים משפיעים.

חובת גברא על כל יהודי, לעורר אחד את השני, להתוועד לעתים תכופות ולדבר מכוח לימוד תורה, החזקת לומדי תורה ועוד, אך מי שאומר מי אני שאעורר, מי אני שאומר, הוא גורם בכך ביטול תורה, ביטול החזקת התורה ועוד. הרי משיח ישפוט אותם אך ימצא עליהם לימוד זכות.

"והיה צדק אזור מתניו והאמונה אזור חלציו". מתניו וחלציו הם העצמות המחזיקות את כל הגוף. מתניו הם חלק מהגוף הנקרא גב, וחלציו הם חלק מהגוף שבתחתית חוט השדרה שם מתחילות עצמות הרגלים. כלומר, אזור מתניו הוא הכוח המחזיק את גוף האדם עצמו, אזור חלציו – הכוח שאנשים מעבירים לילדיהם. לכן נקראים ילדים – יוצאי חלציו.

כל אלה הם מדריגת המשיח, הנקרא מדריגת האור, כל אלה ישנם בכלי של האור, כלומר, בחסידות, שהיא שכל אלקי ועבודת השי"ת.

האמונה – הירושה

האמיתית

השכל של חסידות הוא שכל אלקי, בו ישנו הענין של התכללות. חכמה היא "נקודה" ובינה היא "היכלא", ושתיהן צריכות להיות, שגם בהשגה של בינה יהיה הביטול של חכמה. זה גם כן "עצה וגבורה", שהעצה של

חובת גברא על כל יהודי,

לעורר אחד את השני,

להתוועד לעתים תכופות

ולדבר מכוח לימוד תורה,

החזקת לומדי תורה ועוד,

אך מי שאומר מי אני

שאעורר, מי אני שאומר,

הוא גורם בכך ביטול תורה,

ביטול החזקת התורה ועוד.

הרי משיח ישפוט אותם אך

ימצא עליהם לימוד זכות

כשיהודי הולך ברחוב – על האבן להרגיש שיהודי דרך עליה, האויר צריך להיעשות נקי וטהור יותר, העולם צריך להיות מואר יותר.

וכדי שאכן יהיה כך, שהעולם יהיה מואר יותר, זקוקים לכל הדברים האמורים, צריכים ללמוד חסידות, צריכים להתפלל באריכות ובחיות, צריכים לעקור מן השורש כל המדות הרעות ולקנות מדות טובות, אז נעשה העולם מואר.

זהו "והיה צדק אזור מתניו והאמונה אזור חלציו". האמונה היא האבנט שהורים מעניקים לילדיהם. ידוע היטב לכל שאין דבר בעולם שהורים יכולים למסור לילדיהם, כל הירושות הגשמיות אינן בטוחות וחזקות.

את כל הדברים הגשמיים אין אדם לוקח אתו לקבר (וכפי שאומרים בפרק התהלים המסויים, ויעזור השי"ת שיהיה "ובלע המות לנצח" וכל בני ישראל יאריכו ימים ושנים) וזה גם כן אינו ירושה בטוחה לילדים.

הירושה האמיתית הבטוחה שהורים מוסרים לילדיהם היא, כוחות הנפש והאמונה, זהו "והאמונה אזור חלציו", זהו הדבר הראשי והעיקרי שאדם מוסר ליוצאי חלציו.

תקוות האדם היא יוצא חלצים, ילד. כל אדם בלי הבדל עשיר או עני חייו, העיקר אצלו הוא ילד. טעמו של דבר בשרשו הוא, שזה הרי כוח האין סוף בנבראים.

הבנין עדי עד, ולכן העיקר אצלו הוא ילד, שהוא הבלי גבול של נבראים.

זוהי הירושה שהורים נותנים לחלציהם, האמונה היא דבר נצחי.

חכמה ובינה תבוא בעבודה בפועל בגבורה, בתוקף המדות שבלב, ואז הוא "דעת ויראת ה'", שהוא ענין ערום ביראה, לפעול את הבריור והזיכוך של כל עניני העולם, וזאת על ידי העבודה.

העולם טועה וחושב ש"עבודה" היא רק מה שהולכים לטבול לפני התפלה, מתפללים חמש או שש שעות בחיות, צמים ולומדים הרבה תורה. לא! זה טעות. "עבודה" נקראת,

08-9926475

לאילו מבין אנ"ש שעדיין לא אישרו השתתפותם בדינר החגיגי למען מוסדות חב"ד אופקים.

מוצש"ק פרשת משפטים, כ"ז שבט תשס"ב ראשון לציון – "הבוסתן של אליה"